

Formanden: Før jeg giver det ærede Medlem Ordet, vil jeg blot gjøre den Bemærkning, at saavel Indenrigsministeren som Finantsministeren ved Møde i Landstinget ere forhindrede fra at være her tilstede. Jeg ventter imidlertid hvert Dieblig Underretning om, hvorvidt ikke idetmindste Finantsministeren igjen kan komme tilstede, og jeg skal derfor henstille, om det ærede Medlem ikke maaskee maatte ønske at vente indtil da med at tage Ordet.

S. Sags: Dette vil ikke være fornødent; thi det er blot en ganske enkelt Ytring, som jeg ønsker at fremdrage. Der er i Mødet i Løverdags faldet en Ytring, som nu foreligger trykt, og som jeg, med den ærede Formands Tillæbelse, vil oplæse og knytte nogle Bemærkninger til. Der er sagt af et æret Medlem: „At Staten staaer saa høit over alle Forsatninger, at den Sum, som paa Statens Vegne til, Statens Opretholdelse i dette Dieblig begjæres hos os, maae vi være redebomme og villige til at give, men at vi da ogsaa maae kunne komme til at behandle de Krav, der saaledes gjøres til os, noget anderledes end i den fuldt lovlige Form.“ Alle Medlemmer her i Thinget ere vist fuldkommen enige med det ærede Medlem, som udtalte disse Ord, i, at vi ville være villige og redebomme til at bringe Offre, for at fyldestgjøre de Krav, der ere nødvendige for Statens Opretholdelse. Den anden Ytring af ham derimod troer jeg kunde fremkalde Misforstaaelser. Jeg troer ikke, at der er Anledning til at fremkomme med den, og det vilde være uheldigt, om den blev forstaaet saaledes, som den strengt efter Ordene kan forstaaes. Jeg tvivler ikke paa, at den ærede Rigsdagsmand ikke har villet lægge den Mening i Ordene, som kunde lægges deri. Af det sidst sluttede Rigsraad er der bevilget Optagelse af et Laan af 10 Millioner; Finantsministeren blev bemyndiget til at optage et saadant Laan, og endvidere bemyndigedes Finantsministeren til at reise 5 Millioner af de Fonds, som Monarkiet eier, imod at henlægge 4 pCt.s Obligationer istedetfor. Hermed har man tænkt sig, at man kunde imødekomme de Krav, som de alvorlige Forhold i den nærmeste Fremtid maatte

stille til Staten, og man har ventet, at dette vilde være tilstrækkeligt, indtil Rigsraadet, der skal vælges ifølge Grundloven af 18de November 1863, træder sammen og kan bevilge yderligere Midler. For det Tilfælde, at dette ikke skulde skee, eller at det ikke var muligt, har jo Grundloven af 18de November i sin § 8 bestemt, at Kongen i paatrængende Tilfælde, naar Rigsraadet ikke er samlet, kan beslutte Afholdelsen af Udgifter, der ikke ere bevilgede, idet denne Beslutning skal forhandles i Geheimestatsraadet og medunderskrives af de Ministre, der have tiltraadt Beslutningen, samt forelægges for Folkethinget, naar Rigsraadet træder sammen. For det Tilfælde, at § 58 i Grundloven af 18de November saaledes maatte anvendes, er der atter sørget ved en Bestemmelse i Tillægsbevillingen til Indtægtsfiden, idet den Sum, som de enkelte Landsdele skulle udrede, og som er stillet overmaade moderat for næste Biennium, er sat kalkulatorisk. Der er altsaa ikke Spørgsmaal om, at det er aldeles i Samklang med de bestaaende Love, at Regjeringen kan komme til Rigsdagen, for at denne for Kongerigets Vedkommende kunde ligne de Summer, der maatte være nødvendige. Jeg troer derfor, at der ikke er Grund til at betvivle, at man ad fuldkommen lovlig Wei, i fuldkommen lovlige Form, under de bestaaende Forhold, vil kunne gaae de Vanskeligheder imøde, der maatte indtræffe, selv om de ere bleve større end forudsatte af den Regjering, der begjærede de ekstraordinære Summer, for at møde dem.

Rettelser i Tschernings Foredrag.

Sp. 115, Lin. 20 ff. f. o. staaer: „men at vi da ogsaa maae kunne komme til at behandle de Krav, der saaledes gjøres til os, noget anderledes end i den fuldt lovlige Form“ skal være: „men at vi da ogsaa maae kunne komme til at behandle de Krav, der saaledes gjøres til os, om de end fremkomme noget anderledes end i den fuldt lovlige Form“.